

РЕШЕНИЕ

№ 487

гр. Благоевград, 14.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Латинка Г. Насина
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно наказателно дело
№ 20221210201113 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Д*****“ /в ликвидация/, с ЕИК***** със седалище и адрес на управление гр.Б*****, ул.”Т*****“, подадена чрез И. Ц., в качеството му на ликвидатор на дружеството срещу Наказателно постановление (НП) № 641085-F651082/14.06.2022 г. на Директор Дирекция „Обслужване” при ТД на НАП София, с което на дружеството-жалбоподател, за административно нарушение по чл.109 ал.1 във връзка с чл.107 т.4 б. „а“, подбуква „бб” от Закона за данък добавена стойност (ЗДДС), на основание чл.178 от Закона за данък добавена стойност е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500.00 /петстотин/ лева.

С жалбата се оспорва издаденото наказателното постановление като незаконосъобразно, излагат се доводи за приложение на чл.28 от ЗАНН. Искане се от съда да постанови съдебен акт, с който да отмени обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподателят, редовно призовано, не изпраща представител и не ангажира становище по същество.

Административно-наказващия орган се представлява от юрисконсулт М***, която оспорва жалбата като неоснователна, по същество излага доводи за законосъобразност на процесното НП и моли за неговото потвърждаване. Претендира юрисконсултско възнаграждение .

Районна прокуратура – Благоевград, редовно и своевременно призована, не ангажира представител по делото и становище по жалбата.

Районният съд, след като съобрази ангажираните по делото доказателства, становищата на страните и закона, намира за установено от фактическа страна следното:

По повод подадено от „Д*****“ заявление за deregистрация по ЗДДС и във връзка с

резолюция №012692202019825 /15.04.2022г. на 27.04.2022г. св.Г. извършила проверка, за наличие на основания за задължителна deregистрация по реда на ЗДДС. В хода на извършената проверка се установило, че в Търговски регистър по партида на дружеството – жалбоподател е вписана, че дружеството е с прекратена търговска дейност и е обявено в ликвидация, като тези обстоятелства са вписани на 16.06.2021г., била направена справка и във ИС на НАП, при която се установило, че няма подадена декларация от ликвидатора на дружеството за упражняване правото на избор в 14-дневен срок от настъпване на обстоятелство, поради което проверяващите приели, че от 16.06.2021г. е възникнало основание за deregистрация и дружеството е следвало в 14-дневен срок да подаде заявление за deregистрация по ЗДДС на основание чл.109 ал.1 вр. с чл.107 т.4 б. „а“ от ЗДДС, като срокът е бил до 30.06.2021г. Заявление за deregистрация по ЗДДС е подадено на 14.04.2022 г. след изтичане на законоустановения 14-дневен срок от настъпване на обстоятелството. Свидетелката Г. приела за установено при проверката, че „Д***** /в ликвидация/, като регистрирано по реда на ЗДДС лице не е подало заявление за deregистрация по ЗДДС в 14-дневен срок от настъпване на обстоятелството за задължителна deregистрация по чл.107 т.4 б. „а“ от ЗДДС, а именно: прекратяване на търговската дейност и обявяване в ликвидация, като нарушението е установено на 27.04.2022 г. за което е съставен протокол № 012692202019825/27.04.2022 г. Предвид горните констатации актосъставителката Г., в присъствието на свидетелката Ц. и упълномощено лице на дружеството, на 03.05.2022 г. съставила Акт за установяване на административно нарушение № F651082 за административно нарушение по чл.109, ал.1 във връзка с чл.107 т.4 б. „а“, подбуква „бб“ от ЗДДС. Актът е връчен на упълномощеното лице. срещу подпис, като последният не е отразил възражения. Писмени възражения не постъпили и в законоустановения срок.

Въз основа на АУАН на 14.06.2022 г. Директорът на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП София., издал обжалваното Наказателно постановление (НП) № 641085-F651082/14.06.2022 г., с което на дружеството-жалбоподател, за административно нарушение по чл.109 ал.1 във връзка с чл.107 т.4 б. „а“, подбуква „бб“ от Закона за данък добавена стойност (ЗДДС), на основание чл.178 от Закона за данък добавена стойност е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500.00 /петстотин/ лева. Наказателното постановление е връчено на упълномощено лице на 21.07.2022 г., като в законоустановения срок е депозирана разглежданата в настоящото производство жалба.

Посочените в акта фактически констатации се потвърждават от разпита на актосъставителя Г., която чрез показанията си установява, че констатирила нарушението при проверка в информационната система на НАП и след справка в търговския регистър. Свидетелят Ц., при разпита си установява процедурата по съставяне на АУАН, както и че не са направени възраженията. Съдът кредитира показанията на свидетелите, тъй като същите са вътрешно непротиворечиви, логични и взаимно подкрепящите се и кореспондират с останалите доказателства по делото.

По делото са приложени справка от търговския регистър и информационната система на НАП, от които се установява, че дружеството е с прекратена дейност и обявено в

ликвидация, както и че няма подадена декларация за избор .

Приложено по делото заявление за дерегистрация по ЗДДС, както и акт за дерегистрация по ЗДДС удостоверяват, че заявлението е подадено от дружеството-жалбоподател на 14.04.2022 г., като прекратяване на дерегистрация по ЗДДС на дружеството е постановена 27.04.2022 г.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на показанията на свидетелите, приложените към административно-наказателната преписка и приети по делото писмени доказателства, които са безпротиворечиви, относно подлежащите на доказване факти и установяват по несъмнен начин възприетата фактическа обстановка, като последователна и логична.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е депозирана от надлежно лице в установения от закона 7-дневен срок от връчване на НП, поради което е допустима, разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Атакуваното НП е издадено в съответствие с императивно установената за това процедура и от компетентен орган /видно от заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г./. Както в акта, така и в НП е отразено, че административно-наказателното производство е започнало след съставянето на протокол от извършена проверка, и въз основа същия съставен акт за установяване на административно нарушение. В АУАН и в НП подробно, точно и ясно са посочени всички индивидуализиращи нарушителя елементи, съгласно Търговския закон - име и фирма на търговеца, неговото седалище и адрес на управление и представляващото го физическо лице. Наличието на тези елементи са достатъчни, за да се приемат за спазени строго формалните изисквания на чл.42 ал.1 т.6 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.4 от ЗАНН, като се съобрази, че в казуса се касае за констатирано административно нарушение, осъществено от ЕООД. При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, съгласно които, за да бъде редовен актът за установяване на административно нарушение и НП трябва да включват в съдържанието си всички кумулативно посочени реквизити. Спазени са и сроковете по чл.34 от ЗАНН за съставяне на акта и издаване на НП. В конкретния случай АУАН е съставен от св.Г., инспектор по приходите към ТД на НАП - София, която дава пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които същото е извършено. В тази насока са и показанията на свидетеля Ц., която е участвал при съставянето и връчването на акта за установяване на административно нарушение. Чрез изпълнение на изискванията на чл.42 от ЗАНН органът издал АУАН постига пълна индивидуализация на нарушението и нарушителя, без да ограничава правото на защита на дружеството-жалбоподател. Издадения в съответствие с процесуалните норми акт е редовен и като такъв се явява правно основание за издаване на НП. Съдът счита, че не са налице формални предпоставки за отмяна на НП, тъй като при реализирането на административно-наказателната отговорност на дружеството-жалбоподател не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството и обуславят

отмяна на обжалвания санкционен акт.

Съгласно разпоредбата на чл.107 т.4 б.„а“, подбуква „бб“ от ЗДДС, основание за дерегистрация по ЗДДС е налице в случаите на прекратяване на юридическо лице – търговец, с ликвидация, освен ако юридическото лице не избере да остане регистрирано до датата на заличаването му от търговския регистър; правото на избор се упражнява чрез подаване на декларация в съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в 14-дневен срок от настъпване на обстоятелството; в този случай ликвидаторът отговаря солидарно за дължимия данък през периода на ликвидацията, като съгласно чл.109 ал.1 от ЗДДС, заявление за дерегистрация се подава в компетентната териториална дирекция на НАП в 14 – дневен срок от настъпване на съответното обстоятелство по чл.107 от ЗДДС. Това означава, че лицата, представляващи юридически лица и имащи качеството търговец, регистрирани по ЗДДС при в случай на тяхното прекратяване и при липса на подадена декларация за упражняване право на избор са длъжни за подадат заявление за дерегистрация по ЗДДС в указаният срок. Не е спорно по делото, че дружеството-жалбоподател /в ликвидация/ има качеството на юридическо лице – търговец по смисъла на чл.63 ал.3 във връзка с чл.64 ал.1 т.4 от Търговския закон, като същото към момента на прекратяване на дейността и обявяването в ликвидация е имало регистрация по ЗДДС. С вписването в ТР на обявяването на дружеството-жалбоподател в ликвидация и прекратяване на дейността е настъпило основанието за прекратяване на дружеството, което обстоятелство обуславя и задължение за същото в срока по чл.109 ал.1 от ЗДДС да подаде заявление за дерегистрация по ЗДДС, а именно в 14 дневен срок от настъпване на обстоятелството, освен ако не избере да остане регистрирано до датата на заличаването му от търговския регистър, което право се упражнява чрез подаване на декларация в НАП. В конкретния случай, от справка от ИС на НАП се установява, че дружеството не се възползвало от правото на избор, като липсва подадена такава декларация. От приетите по делото писмени и гласни доказателства се установява, че заявление за дерегистрация не е подадено в указания срок от възникване на обстоятелството, а именно до 30.06.2021г., а след неговото изтичане, едва на 14.04.2021 г. От съвкупния анализ на събраните по делото доказателства съдът намира, че бездействието на дружеството-жалбоподател да подаде заявление за дерегистрация по ЗДДС в указаният от закона срок, осъществява от обективна страна състава на административното нарушение по чл.109, ал.1 във връзка с чл.107 т.4 б.„а“, подбуква „бб“ от ЗДДС, в тази насока са показанията на разпитаните свидетели, както и приложените справка от ТР и от ИС на НАП, както и приложеното заявление.

Административно-наказателната отговорност на дружеството-жалбоподател е ангажирана в качеството му на ЕООД при условията на [чл.83 ал.1 от ЗАНН](#) - за неизпълнение на задължение към държавата или общината при осъществяване на дейността му, като тази отговорност е обективна и безвиновна, поради което наличието на вина не е необходим елемент на деянието и въпросът за субективната страна на нарушението не следва да бъде обсъждан.

След като правилно е приел, че е извършено нарушение по чл.109, ал.1 във връзка с чл.107 т.4 б.„а“, подбуква „бб“ от ЗДДС, административно-наказващият орган законосъобразно е

наложил на жалбоподателя административно наказание съгласно санкционната разпоредба на чл.178 от ЗДДС според която данъчно задължено по ЗДДС юридическо лице, което не подаде заявление за прекратяване на регистрацията в установените по същия закон срокове се наказва с имуществена санкция, в размер от 500 до 5000 лева. Санкционната норма е правилно приложена, тъй като в случая се касае именно за нарушение по чл.109 ал.1 от ЗДДС, като при определяне размера на административното наказание по отношение на извършеното нарушение, съдът намира, че административно-наказващият орган правилно и законосъобразно е определил размер на имуществената санкция в предвидения от законодателя минимален размер от 500 лева, като е съобразил обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път, поради което приема, че наказанието е законосъобразно определено по вид и размер от наказващия орган, при спазване разпоредбата на чл.27 от ЗАНН.

В настоящия случай съдът намира, че е неприложима разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, вменияваща в компетентността на административно-наказващия орган и съда, при наличие на материалноправните предпоставки за третиране на случая като маловажен, да не наложи административно наказание. В нарушената разпоредба на чл.109 ал.1 във връзка с чл.107 т.4 б.„а“ от ЗДДС се въвежда задължение, което е част от установения ред за регистрацията и отчетност на търговците и юридическите лица. Нормата има за цел създаване на условия за съпоставимост и отчетност на данъчните субекти при осъществяване на задълженията им по ЗДДС, които обстоятелства са от съществено значение за осъществяване на данъчната политика на държавата, допринася за проследяването на паричния поток на търговците и представлява нарушение на правилата за регистрацията и отчетност. В случая нито се твърдят, нито се установяват извинителни причини за бездействието необходимата дерегистрация по ЗДДС да не се заяви в установения срок. Съдът не констатира обстоятелства, които да сочат на такава незначителна обществена опасност на деянието, която да го отличава от обикновените случаи на нарушения от същия вид. Касае се за неизпълнение на административно задължение, насочено към охраняване интересите на фиска, чрез предотвратяване извършването на касови операции без съответната за това отчетност и произтичащата от това възможност за укриване на данъчни задължения. Поради това самият законодател е определил този вид деяние като такова с висока степен на обществена опасност, видно от размерите на предвидените санкции. Не следва да бъде пренебрегната продължителността на бездействие, доколкото заявление е подадено близо година след изтичане на срока за това. По тези съображения разпоредбата на чл.28 от ЗАНН се явява неприложима в настоящото производство, а доводите в обратна насока са неоснователни.

По отношение направеното искане от процесуалния **представител** на административнонаказващия орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за участие в делото съдът счита същото за основателно. Разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. С оглед изхода на делото следва на ТД на НАП да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл.37 от Закона за правната помощ/ЗПП/.Съгласно

чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.В случая за защита по дела по ЗАНН чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 120лева.Производството по делото продължи в две съдебно заседание, с разпит на двама свидетели, като фактическата и правна сложност не е значителна, поради което следва да се присъди възнаграждение в размер на минимума, а именно 80 /осемдесет лева./

Мотивиран от изложеното и на основание чл.63 ал.2 т.5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № 641085-F651082/14.06.2022 г. на Директор Дирекция „Обслужване” при ТД на НАП София, с което на „Д* * *** /в ликвидация/, с ЕИК*** със седалище и адрес на управление гр.Б*, ул.”Т****, ет.2, ап.2, представлявано от И. Ц. - ликвидатор, за административно нарушение по чл.109 ал.1 във връзка с чл.107 т.4 б. „а“ подбуква „бб” от Закона за данък добавена стойност (ЗДДС), на основание чл.178 от Закона за данък добавена стойност е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500.00 /петстотин/ лева.

ОСЪЖДА на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН „Д****/в ликвидация/, с ЕИК*** със седалище и адрес на управление гр.Б**** ул.”Т****, представлявано от И. Ц. - ликвидатор да заплати на ТД НАП-София сума в размер 80 лева (осемдесет лева), представляваща направени в хода на съдебното производство разноски за юрисконсултско възнаграждение

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Административен съд-гр.Благоевград в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____